

Beslutningsforslag nr. B 70. Fremsat den 2. februar 2006 af Morten Messerschmidt (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF), Martin Henriksen (DF), Pia Kjaersgaard (DF), Jesper Langballe (DF) og Peter Skaarup (DF).

Forslag til folketingsbeslutning

om at pålægge regeringen at arbejde for, at Den Europæiske Unions udvidelse med Rumænien og Bulgarien udskydes til tidligst den 1. januar 2008

Folketinget pålægger regeringen at arbejde for, at EU's udvidelse med Rumænien og Bulgarien udskydes mindst 1 år, således at udvidelsen tidligst kan finde sted pr. 1. januar 2008.

Bemærkninger til forslaget

Formålet med forslaget er at sikre, at Rumænien og Bulgariens indtrædelse i det europæiske samarbejde udskydes, således at udvidelsen tidligst kan ske pr. 1. januar 2008. Dette er helt nødvendigt for at give EU tid til at absorbere den seneste store udvidelse, som fandt sted i 2004, og som volder EU store problemer. Vedtagelse af dette beslutningsforslag vil således betyde, at det pålægges regeringen at arbejde for, at de to lande tidligst kan optages i EU pr. 1. januar 2008.

Baggrund for forslaget

EU's seneste udvidelse, som fandt sted den 1. maj 2004, har allerede vist sig at have betydelige konsekvenser for det europæiske samarbejde. EU's stats- og regeringschefer havde således store problemer med at nå til enighed om en budgetramme for perioden 2007-2013. Hovedparten af de ti lande, der blev optaget under den seneste udvidelsesrunde, er langt mindre velstående og langt mere tilbagestående end de 15 tidligere EU-lande (EU-15). Der er derfor opstået problemer både med hensyn til den interne budgetordning og med hensyn til arbejdstagerbevægelighed m.v.

Under de finansielle problemer hører også EU's forældede struktur- og landbrugsstøtteordninger, som berettiger de nye lande til en meget omfattende strukturstøtte på grund af de meget fattige og dårligt udviklede områder. Disse støtteordninger er alt for dyre til at kunne omfatte nye medlemslande som Rumænien og Bulgarien, idet disse hører til de mindst udviklede områder i Europa og økonomisk ligger langt fra EU-gennemsnittet. Optages disse lande i EU, vil de lande, der i dag er nettobidragydere til finansieringen af EU's udgifter, således skulle betale endnu mere.

Københavnskriterierne

Optagelsesaftalen mellem EU og Rumænien og Bulgarien indeholder muligheden for at udskyde udvidelsen af disse lande fra den 1. januar 2007 til den 1. januar 2008, såfremt landene ikke opfylder betingelserne for medlemskab. Der skal her foretages en kort gennemgang af disse kriterier for medlemskab, som i

1993 blev fastlagt af Det Europæiske Råd – de såkaldte Københavnskriterier.

Disse er en række politiske og økonomiske betingelser, som ethvert land skal opfylde for at opnå medlemskab:

De politiske kriterier

Landet skal have stabile institutioner, der sikrer demokrati, retsstat, menneskerettigheder og respekt for og beskyttelse af mindretal.

De økonomiske kriterier

Landet skal have en velfungerende markedsøkonomi samt kunne klare konkurrencepresset og markedskræfterne inden for EU.

Kriteriet om overtagelse af EU's regelværk (acquis)

Landet må være i stand til at påtage sig de forpligtelser, der følger af et medlemskab, herunder acceptere målsætningen om en politisk, økonomisk og monetær union (kriteriet om overtagelse af EU's acquis.)

Spørgsmålet om, hvorvidt Rumænien og Bulgarien lever op til Københavnskriterierne, vurderes af Europa-Kommissionen i den seneste monitoreringsrapport – af 25. oktober 2005 – for de pågældende lande (KOM (2005) 534). Heri slås det fast – på linje med rapporten i 2004 – at begge lande lever op til de politiske kriterier. På trods af Kommissionens vurdering om, at landene lever op til de politiske kriterier, fremgår det dog også, at Kommissionen er opmærksom på, at begge lande har store problemer med omfanget af korruption og overholdelsen af menneskerettigheder. Således skriver Kommissionen i sammenfatningen af monitoreringsrapporterne vedrørende Bulgarien og Rumænien (KOM (2005) 534 side 4):

»I begge lande er korruption stadig et problem, som påvirker tilliden til den offentlige forvaltning og retsvæsenet og dermed også den rette gennemførelse af EU-retten. Bekæmpelse af korruption bør derfor fortsat prioriteres højt. Landenes myndigheder bør sætte alt ind på at håndhæve lovgivningen om bekæmpelse af korruption, efterforske og retsforfølge kor-

ruption på højt niveau og træffe forebyggende foranstaltninger. Kommissionen vil i de kommende år også være opmærksom på at beskytte EU-midlerne, således at de rette modtagere ikke berøves dem som følge af bedrageri og korruption.»

Vedrørende de økonomiske kriterier skriver Kommissionen, at begge lande er på rette spor og gør store fremskridt, men at der også er visse mangler, som skal overvåges nøje:

»Det gælder særlig i Bulgarien, hvor underskuddet på de løbende poster er vokset yderligere, og hvor reformerne på arbejdsmarkedet har været begrænsede. I Rumænien har en ekspansionistisk politik kombination bevirket en udvidelse af de makroøkonomiske ubalancer. Privatiseringen er fortsat, men i et langsommere tempo end forudset i regeringens program.« (KOM (2005) 534 side 5).

Med hensyn til vedtagelse og implementering af EU's regelværk fastslår Kommissionen, at den kan spore fremskridt, men slår samtidig fast, at implementeringen på en række områder halter langt efter, og at begge lande skal tage sig alvorligt sammen, hvis de skal nå det inden 2007. Kommissionen skriver bl.a.:

»Kommissionen har indkredset en række mangler ved forberedelserne på medlemskab, som volder alvorlig bekymring. (...) Begge lande gør sig skyldige i udbredt piratkopiering og varemærkeforfalskning. (...) Bulgarien og Rumænien har ikke tilstrækkelig grænseinfrastruktur og mangler et veluddannet personale til at sørge for, at kravene og procedurerne ved EU's eksterne grænse opfyldes. (...) Korruption er fortsat et stort problem i både Bulgarien og Rumænien. Hvis situationen ikke ændrer sig, kan korruption udgøre en trussel for det indre marked, EU's politikker og EU-finansierede programmets rette funktion. Bulgarien og Rumænien vil hurtigt skulle demonstrere, at de er i stand til at bekæmpe korruption effektivt og arbejde på at udrydde denne praksis definitivt. En udvædtig håndhævelse af retsstatsprincippet er en forudsætning, som ethvert land, som søger at blive medlem af EU, skal opfylde.« (KOM (2005) 534 side 7-8).

Der er mange gode grunde til, at ansøgerlande skal kunne leve op til Københavnskriterierne. Et så omfattende samarbejde som EU kan komme i alvorlig krise, hvis et medlemsland er ustabil som følge af dårlig økonomi, omfattende korruption m.v. Et medlemsland eller et land der står på tærsklen til medlemskab, bør derfor leve op til visse minimumskrav. Ustabilitet som følge af dårlig og korrupt administration kan rumme uoverskuelige konflikter, der kan brede sig til andre dele af EU, idet det erindres, at store dele af

EU's støtteordninger administreres i nationalstaterne. Hvis EU optager et nyt medlemsland, der ligger langt under EU-gennemsnittet, hvad angår velstand og bekæmpelse af korruption, kan det blive ødelæggende for samarbejdet med de øvrige medlemslande. Endvidere kan det frygtes, at det vil være endnu et slag for den tillid, som befolkningerne i de nuværende EU-lande bør have til EU, da det som bekendt er dem, der skal betale prisen, hvis EU påtvinger dem lande, som ligger langt under det nuværende EU-gennemsnit.

Korruption

I udenrigsministerens svar på spørgsmål nr. S 567 af Morten Messerschmidt (DF) den 28. oktober 2005 fastslår ministeren, at bekæmpelse af korruption er en væsentlig betingelse for at opnå medlemskab af EU:

»I de kriterier for EU-medlemskab, der blev vedtaget i København i 1993 (Københavnskriterierne), indgår spørgsmålet om korruption som en del af det politiske kriterium, der vedrører demokrati, menneskerettigheder, mindretalsbeskyttelse og rejsstatsforhold. Evnen og viljen til at komme korruption til livs er således en forudsætning for at blive medlem af EU.«

Transparency International (TI), hvis formål er at registrere og bekæmpe økonomisk korruption på verdensplan, har netop fremlagt sin årlige liste over omfanget af korruption. 159 lande er blevet vurderet, og Rumænien ligger som nr. 85. Ifølge TI er korruptionen i Bulgarien ikke nær så omfattende som i Rumænien, men er dog langt mere udbredt end i de fleste andre EU-lande. I 2005 ligger Bulgarien som nr. 55.

TI's korruptionsvurderinger fra tidligere år viser, at Rumænien ikke har gjort fremskridt med hensyn til bekæmpelse af korruption. I alle TI's undersøgelser er Rumænien placeret så langt nede, at TI betegner omfanget af korruption som alvorligt – en betegnelse, der ellers normalt er forbeholdt de mest korrupte lande i verden. En sammenligning af TI's korruptionslister siden 2003 viser endda, at omfanget af korruption i Rumænien er mere omfattende end i nationer som Tyrkiet og Syrien.

Hvad angår metoden, skal det oplyses, at TI måler korruption ved hjælp af en CPI-score, som er beregnet ud fra en række eksperter (landeanalytikere og forretningsfolk) opfattelse af graden af korruption i det pågældende land. CPI-scoren angiver graden af korruption i et land. 10 er højeste score og betyder, at korruption stort set er fraværende. 0 er laveste score og betyder, at landet er gennemsyret af korruption. TI's korruptionsvurderinger er blandt de mest ansatte i verden og benyttes bl.a. af Europa-Kommissionen, når denne

udarbejder fremskridtsrapporter vedrørende ansøgerlande.

I nedenstående tabel ses henholdsvis CPI-scoren og placeringen på korruptionsindekset for Rumænien, Bulgarien og Danmark. Alle data stammer fra Transparency Internationals årlige korruptionsindeks fra årene 2001-2005 (www.transparency.org). I 2001 blev 91 lande vurderet. I 2005 var antallet steget til 159. Ændringer i et lands placering på listen i forhold til foregående år siger ikke nødvendigvis noget om ændringer i graden af korruption, idet et lands placering på listen kan forværres, selv om der ikke sker ændringer i CPI-scoren, eksempelvis hvis andre har forbedret deres CPI-score, eller hvis nye lande med en bedre score indgår i undersøgelsen. Ændringer i CPI-scoren afgør således, om der er sket forandringer i graden af korruption i et land.

Som det fremgår af nedenstående tabel, er der intet, der tyder på, at de to tiltrædelseslande gør en tilstrækkelig indsats for at bekæmpe korruption. I besvarelsen af spørgsmål nr. S 567 skriver udenrigsministeren:

»Det er i øvrigt interessant, at Transparency International i præsentationen af den undersøgelse som spørgeren henviser til, særligt fremhæver, at et klart

perspektiv for EU-medlemskab er gavnligt for et lands bestræbelser på at komme korruptionen til livs.»

En sammenligning af CPI-scoren for de ti lande, der senest opnåede medlemskab af EU, de to tiltrædelseslande samt kandidatlandet Tyrkiet i perioden 2000-2005 viser, at det er lykkedes for et par af landene at reducere korruptionen (f.eks. Estland, Letland og Litauen), mens den faktisk er øget i andre (f.eks. i Polen, Ungarn og Tyrkiet). I andre lande har omfanget af korruption svinget lidt i perioden. I Bulgarien skete der en forbedring fra 2000 til 2001, men siden er der ikke sket meget. For Rumæniens vedkommende ser det helt anderledes alvorligt ud. Landet har hele tiden ligget med en CPI-score på omkring 3. TI betegner lande, der ligger på 3 eller derunder, som »meget korrupte«.

Ud fra TI's data er der således ikke nogen entydig sammenhæng mellem udsigten til EU-medlemskab og kampen om korruption. Det kan naturligvis ikke afvises, at de lande, som har bekæmpet korruption, har gjort dette på grund af udsigten til medlemskab. På den anden side er der også lande uden for EU, som ikke har søgt om medlemskab, der har bekæmpet korruption. Som eksempel kan nævnes Schweiz med en CPI-score på 8,6 i 2000 og en score på 9,1 i 2005.

CPI-score i en række EU-lande samt de to tiltrædelseslande og Tyrkiet

Land	CPI-score placering 2000	CPI-score placering 2001	CPI-score placering 2002	CPI-score placering 2003	CPI-score placering 2004	CPI-score placering 2005
Cypern	-	-	-	6,1 / 27	5,4 / 36	5,7 / 37
Estland	5,7 / 27	5,6 / 28	5,6 / 29	5,5 / 33	6,0 / 31	6,4 / 27
Letland	3,4 / 57	3,4 / 59	3,7 / 52	3,8 / 57	4,0 / 57	4,2 / 51
Litauen	4,1 / 43	4,8 / 38	4,8 / 36	4,7 / 41	4,6 / 44	4,8 / 44
Malta	-	-	-	-	6,8 / 25	6,6 / 25
Polen	4,1 / 43	4,1 / 44	4,0 / 45	3,6 / 64	3,5 / 67	3,4 / 70
Slovakiet	3,5 / 52	3,7 / 51	3,7 / 52	3,7 / 59	4,0 / 57	4,3 / 47
Slovenien	5,5 / 28	5,2 / 34	6,0 / 27	5,9 / 29	6,0 / 31	6,1 / 31
Tjekkiet	4,3 / 42	3,9 / 47	3,7 / 52	3,9 / 54	4,2 / 51	4,3 / 47
Ungarn	5,2 / 32	5,3 / 31	4,9 / 33	4,8 / 40	4,8 / 42	5,0 / 40
Bulgarien	3,5 / 52	3,9 / 47	4,0 / 45	3,9 / 54	4,1 / 54	4,0 / 55
Rumænien	2,9 / 68	2,8 / 69	2,6 / 77	2,8 / 83	2,9 / 87	3,0 / 85
Tyrkiet	3,8 / 50	3,6 / 54	3,2 / 64	3,1 / 77	3,2 / 77	3,5 / 65
Danmark	9,8 / 2	9,5 / 2	9,5 / 2	9,5 / 3	9,5 / 3	9,5 / 4

Kilde: Transparency Internationals CPI-indeks for årene 2000-2005.

Saglig, objektiv og hæderlig administration inden for det offentlige er en forudsætning for, at demokrati og markedsøkonomi kan fungere. Denne forudsætning er tydeligvis ikke opfyldt i Rumænien og Bulgarien. Omfanget af korruption udgør en voldsom trussel mod både demokratiet og økonomien. Et tæt integreret samarbejde som Den Europæiske Union kan komme i alvorlige vanskeligheder, hvis de offentlige administrationer i et eller flere af medlemslandene ikke lever op til visse minimumsstandarder. Den omfattende korruption i de to lande viser tydeligt, at de langtfra er klar til medlemskab af EU.

Økonomiske overvejelser

Bulgarien og Rumænien er i økonomisk henseende langt mere tilbagesående end det øvrige EU, hvilket burde have konsekvenser for optagelsestidspunktet for de to lande. EU blev udvidet den 1. maj 2004 med ti lande, hvoraf flere var langt mindre velstående end det øvrige EU. Det kan ikke undgås at få konsekvenser, når EU optager lande, der adskiller sig markant fra det øvrige EU. Da EU gennemførte den seneste ud-

videlse, gjorde man det uden at have finansieringen på plads. EU's stats- og regeringschefer havde efterfølgende store problemer med at nå til enighed om et budget for perioden 2007-2013.

Bulgariens indbyggertal er 8 millioner, mens Rumæniens er ca. 22 millioner I nedenstående tabel er en række væsentlige nøgletal for de to lande sammenlignet med EU-gennemsnittet samt de danske. Den store forskel mellem de to lande og det øvrige EU fremgår meget tydeligt. BNP pr. indbygger er mindre end en tredjedel af EU-gennemsnittet og cirka en fjerdedel af det danske. Inflationen er meget høj og svinger tilmed meget fra år til år, mens den har ligget forholdsvis stabilt omkring 2 pct. for mange af de gamle EU-lande. Andelen af borgere i den arbejdsduelige alder, som er i arbejde, er også langt lavere. Bulgariens beskæftigelsesfrekvens ligger under 55 pct., mens den danske ligger omkring 75 pct. Rumæniens beskæftigelsesfrekvens ligger i nærheden af EU-gennemsnittet, men det skyldes, at en meget stor andel af befolkningen er beskæftiget inden for landbrug. Rumænien har mange små og ineffektive landbrug.

Nøgletal for Bulgarien, Rumænien, Danmark og EU-gennemsnittet (EU-25)

	BNP pr. indbygger (PPS) (2004)	BNP pr. indbygger Indekstal: EU-25 = 100 (PPS) (2004)	Inflation (2004)	Beskæftigelses- frekvens (2004)
Bulgarien	6.900 P	30,5 P	6,1	54,2
Rumænien	7.100 P	31,3 P	11,9	57,7
EU-25	22.500	100	2,1	63,3
Danmark	27.500	121,7	0,9	75,9

Kilde: Eurostat, P = prognose

På indeværende tidspunkt udgør EU's budget omkring 1 pct. af EU-landenes samlede BNI. Loftet for budgettet er 1,24 pct. af BNI. Flere af de nuværende medlemslande er utilfredse med de store beløb, de allerede på nuværende tidspunkt skal betale i EU-bidrag. Det skyldes, at betalingerne til EU er meget ujævnt fordelt. Nogle lande betaler langt mere, end de får retur i struktur- og landbrugsstøtte. Den Europæiske Revisionsret opgør hvert år, hvor meget hvert land har betalt henholdsvis modtaget fra EU. Det paradoksale er, at lande, der ofte har store problemer med at få deres egne statsbudgetter til at hænge sammen, skal betale store beløb til et system, som overfører penge til lande, som enten klarer sig langt bedre økonomisk, eller ikke ønsker at beskatte deres egne borgere, bl.a. fordi de modtager overførsler fra andre EU-lande,

som så modsætningsvis er tvunget til at opretholde en forholdsvis høj beskatning af egne borgere.

I 2004 betalte Tyskland 20.229,6 mio. euro til EU, mens landet fik 11.430,3 mio. euro retur i diverse støtteordninger. Holland betalte mere end det dobbelte af det, landet modtog retur i støtte. Begge lande har haft problemer med at overholde stabilitetspagtens krav om, at underskuddet på statens finanser ikke må overskride 3 pct. af BNI. Tyskland har således overskredet stabilitetspagtens bestemmelser flere år i træk. Irland, som har EU's næsthøjeste BNI pr. indbygger, betalte 1.250,5 mio. euro, mens landet modtog 2.775,4 mio. euro i diverse støtteordninger (Kilde: Tal vedrørende overførsler til og fra EU stammer fra Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for regnskabsåret 2004).

Hvis EU's seneste udvidelse fører til, at EU's budget nærmer sig loftet på 1,24 pct. af BNI, vil de nuværende nettobidragydere komme til at betale endnu mere end i dag. En optagelse af Rumænien og Bulgarien kan kun forventes at forstærke denne udvikling.

Efter sammenbruddet i forhandlingerne på EU-topmødet i december 2003 sendte regeringscheferne fra Sverige, Frankrig, Tyskland, Holland, Storbritannien og Østrig et brev af 15. december 2003 til den daværende formand for Europa-Kommissionen, Romano Prodi, hvori de krævede tilbageholdenhed i forbindelse med EU-budgettet for 2007-2013. De seks lande opfordrede til at afskaffe muligheden for, at EU-budgettet kan forhøjes til 1,24 pct. af BNI. De henviste bl.a. til lavkonjunkturerne i medlemslandene: *»I lyset af den smertefulde budgetkonsolidering i medlemslandene vil vores borgere ikke kunne forstå, hvis EU's budget er friholdt fra den konsolidering«* (oversat af forslagsstillerne). Kommissionens formand afviste opfordringen med følgende udtalelse: *»Vi vil undersøge ideerne seriøst, men med kun 1 pct. af BNI vil det simpelthen ikke være muligt at gøre, hvad disse medlemslande – og alle andre – forventer af os.«* (Kommissionens pressemeddelelse IP/03/173, oversat af forslagsstillerne)

I dag har en lang række eurolande problemer med at opfylde stabilitetspagtens bestemmelser. Især bestemmelserne om, at underskuddet på de offentlige finanser højst må udgøre 3 pct. af BNI, volder problemer. Både Tyskland og Frankrig har overtrådt denne regel flere år i træk. Hvis EU's budget forøges markant for at betale støtte til nye medlemslande, vil de nuværende nettobidragydere skulle betale endnu højere bidrag, hvilket vil øge det i forvejen store underskud på de offentlige finanser i lande som Tyskland og Frankrig og dermed svække tilliden til den fælles valuta. Dette vil også få betydning for Danmark, som er tæt knyttet til den europæiske økonomi.

I Danmark diskuterer vi i øjeblikket, hvordan Danmark fremover kan få råd til at finansiere velfærdsstaten i takt med, at der bliver færre mennesker i den arbejdsduelige alder til at finansiere overførselsindkomsterne til et stigende antal indvandrere fra ikkevestlige lande og andre mennesker uden for arbejdsmarkedet. Ifølge en artikel i dagbladet Børsen den 4. november 2005 (*»EU-budgettets time er kommet«*) skulle den danske regering have været villig til at øge Danmarks i forvejen alt for store EU-bidrag med 5,25 mia. kr. Det er naturligvis helt uacceptabelt, hvis det er hensigten, at velfærdsforringelser i Danmark skal anvendes til at finansiere en EU-udvidelse, som den danske befolkning aldrig har givet sit samtykke til. EU-bidraget

burde i stedet være en af de ordninger, Danmark kunne beskære for at finansiere den fremtidige velfærd. Det bør ikke kunne komme på tale at reducere velfærdens eller hæve skatterne for at få råd til EU-udvidelser, som ingen andre lande vil betale for. Der er således al mulig grund til, at regeringen sætter alle kræfter ind på at arbejde for, at optagelsen af Rumænien og Bulgarien udsættes.

Afsluttende bemærkninger

Det er helt uansvarligt, hvis EU gennemfører udvidelser af samarbejdet uden at have finansieringen på plads på forhånd. I juni 2005 brød forhandlingerne om den næste budgetramme sammen, fordi man havde optaget ti lande, som man på forhånd vidste ville blive meget store nettomodtagere af EU-støtte. Forløbet under forhandlingerne om EU's budgetramme for perioden 2007-2013 viser med al tydelighed, at det har store økonomiske konsekvenser for EU-landene, når EU optager lande som økonomisk halter langt bagefter de gamle EU-lande. Forhandlingerne viste også, at medlemslande med særordninger som f.eks. den britiske rabat ikke er villige til at opgive disse. Briternes kamp for at bevare deres rabatordning var nærmest absurd, idet den britiske regering har været en af de største fortalere for østudvidelsen, ligesom den er en meget stor tilhænger af yderligere udvidelse.

Den franske regerings modstand mod reformer af landbrugsstøtten er mindst ligeså absurd som briternes modstand mod at opgive rabatten, samtidig med at de stiller forslag om udvidelser. Men reformer af både landbrugsstøtten og strukturstøtten er nødvendige og burde være foretaget inden den forrige udvidelse. Det er af afgørende betydning for EU's fremtid, at lignende fejltagelser ikke begås igen.

En væsentlig årsag til EU's nuværende krise er, at de største nettobidragydere ikke vil eller kan blive ved med at øge deres bidrag. Den seneste udvidelse blev gennemført, uden at finansieringen var på plads. EU er på vej til at begå den samme fejltagelse en gang til med udvidelsen med Bulgarien og Rumænien. EU's stats- og regeringschefer burde have været ansvarlige og meddelt de to lande, at de tidligst kunne blive medlemmer, når EU har absorberet den seneste udvidelse, hvilket vil sige allertidligst, når næste budgetperiode udløber i 2013. Sådant fungerer EU desværre ikke. I stedet har Rumænien og Bulgarien fået løfter om optagelse pr. 1. januar 2007, dog under forudsætning af, at de opfylder Københavnskriterierne. Gør de ikke det, kan udvidelsen udskydes 1 år. Der er al mulig grund til, at EU benytter denne mulighed, idet de to lande ikke er i nærheden af at opfylde kriterierne. Det

vil også være mest naturligt at udskyde optagelsen, set i lyset af, at man overalt i EU-landene har efterlyst en tiltrængt tænkepause. Også vores egen statsminister har efterlyst en tænkepause, hvor alt kunne debatteres. Tænkepausen kan give en mulighed for at udarbejde nogle holdbare løsninger til, hvordan man kan få EU til at fungere med så mange nye medlemslande. Spørgsmål som fremtidig finansiering og udformning af støtteordningerne er emner, der passende kan diskuteres i en sådan pause. Endvidere bør man ikke udelukke muligheden for at udskyde tidspunktet for Rumæniens og Bulgariens fulde medlemskab af Unionen til et tidspunkt, hvor begge parter er klar til et sådant medlemskab. Det er tydeligt, at ingen af de to lande er i nærheden af at opfylde Københavnskriterierne. Det

afholder dog næppe Europa-Kommissionen fra at anbefale, at de to lande optages allerede pr. 1. januar 2007. Der er jo tale om den samme Kommission, som anbefalede, at EU skulle indlede optagelsesforhandlinger med det korrupte Tyrkiet. Denne linje bør det danske Folketing sætte en stopper for.

Endelig er det naturligt at bruge tænkepausen på at drøfte, hvor grænserne for EU-samarbejdet skal sættes.

Dansk Folkeparti appellerer til alle Folketingets partier om at støtte dette beslutningsforslag, hvis vedtagelse vil betyde, at i det mindste en enkelt regering af de 25, nemlig den danske, vil blive nødt til at arbejde for det mere realistiske grundlag, at de to lande tidligst kan optages i EU pr. 1. januar 2008.

Skriftlig fremsættelse

Morten Messerschmidt (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at pålægge regeringen at arbejde for, at Den Europæiske Unions udvidelse med Rumænien og Bulgarien udskydes til tidligst den 1. januar 2008.

(Beslutningsforslag nr. B 70).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.